

בדרכו אמונה

במשנת מרן רשכבה"ג הדרך אמונה זללה"ה

הנר המאיר לנו בעוה"ז - הוא היה אומר

בבין המצרים תשע"ב בעת שניסו רשעי ישראל להפריע ללימוד התורה, כתב רבינו בחרדה: הזהרו על נפשכם ועל קיומכם, **תדעו נאמנה שכל זכות קיום כלל ישראל הוא בזכות אותם בני התורה הקדושה שאין להם בעולמם חוץ מד' אמות של הלכה**, (א.ה. - ובי"ה זכינו ששלוחי דרבנן נלחמו להפר זממם, וחפץ ה' הצליח בידם).

נגנות הפורקים מדלך התורה ומזיזים מדלך החכמים

בספר הזכרון בדברים הטובים לזכרון מצטט רבינו מדרש משלי פ"י היה ר' ישמעאל אומר אשרי ת"ח שהוא משמר תלמודו בידו כדי שיהיה לו פתחון פה להשיב ליום הדין לפני בוראו, לכך נאמר אורח לחיים שומר מוסר, אבל אם עזב תלמודו והניחו משיגו בושה וכלימה ליום הדין לכך נאמר ועוזב תוכחות מתעה, א"ר בנאה שהקב"ה מרחיקו מלפניו וכו', עיי"ש עוד שאם שכח באונס אז קודם מיתתו מזכירין לו כל התורה.

נתנה על מצחו של ראש ושל יד על פס ידו, **הרי זו דרך המינות שמבזין מדרש חכמים והולכין אחר המשמע כמשמעו בין עיניך ממש ועל ידך ממש**, ורבותינו דרשו מקראי בגובה שבראש ובגובה שביד כדלעיל, (רש"י, בביאור רבינו על מס' תפילין).

בספר הזכרון מונה רבינו בדברים הקשים לשכחה, מי שאינו עומד בפני רבו, (קידושין לג ב'), **אר"א כל ת"ח שאינו עומד בפני רבו נקרא רשע ואינו מאריך ימים ותלמודו משתכח**.

אשרי הצדיקים ואשרי דביקהם

חבר טוב היה ליראי ה', התחבר בחברתם, (ארחות חיים לרא"ש), הביא רבינו ע"ז בביאורו השם אורחותיו דברי אדר"נ (פי"א) ויושב ומשמר על פתח של חכמים וכו', לסוף אתה מוצא כל התורה כולה עמו כו'.

ודברי תנחומא וירא: אשרי הצדיקים ואשרי דובקיהם, ווי להן לרשעים, ווי להן לדובקיהן. וכן דברי תנחומא (וישלח): אם ראית צדיק יוצא לדרך הקדם על ידך ג' ימים, או האחר על ידך ג' ימים כדי לצאת עמו.

בסיום הדברים נציין כי הדברים יתנו אף בידינו מבט התורה על המסיתים והמדחכים המנותקים מאור התורה להשיג דכל העולם ניזון וקיים בזכות עמלי התורה, ובטפשותם ששמעו ששלוחי דרבנן מסייעים למקיימי הבריאה בני הישיבות ואברכי הכוללים, מיד הסיתו בדברי רשע והבל, כאשר בכך מערערים עצם קיומם בבריאה ומסכנים עתידם רח"ל.

ואנו לא נחוש להם, וכי באמצעות עסק התורה והמצוה הנה האדון יעקר שורש הקליפה וענפיה שהם המסיתים והמדחכים והמבקשים להשפיל דגל התורה, (עיין אור החיים שמות כג).

למכון הגיעו תגובות מחזקות על מאמר שכתבנו לפני הבחירות, ליקוטים מתורת רביה"ק בחובת הציות לדעת תורה וחכמיה, ובי"ה זכה עם ישראל להכריז בקול גדול "משה אמת ותורתו אמת", בהצבעה ליהדות התורה, והביעו רצונם שתשלט בישראל דעת התורה, ולא נתפתו החרדים לפיתויי כזב שניסו לזנב בשולי המחנה אלו הרשעים מכת המזרחי (רבינו התבטא פעם על כת זו דהרבה צרות באים מהם).

ולמעשה ציות לדעת התורה וחכמיה היא יסוד לכל החיים, וע"כ נרחיב היריעה בזאת עוד, ונלקט מספרי רבינו, והמה זכרון הגדול לרביה"ק, וכי ככל שמעמיקים בתורה יותר רואים כי כל דרכי ודברי רבינו המה מפורשים בתורה בכתב ובע"פ הנמסר בכל דור ביד חכמו, וכל דבריו בספריו הגדולים בלול מזן אל זן כל התורה נגלה ונסתר, אשרי עין ראתה.

וע"פ דברי חז"ל שהיו תמצית דמו ותשתית חייו, אפשר להבין משנת חיי המלאך שדר עמנו בני תמותה והתקדש בקדושה העליונה של התורה הקדושה, והעמיד לנו הקב"ה להידבק באור הגדול, ועתה שלדאבון לבנו חסרנו כל זאת, נביא דברים שהם בחינת הוא היה אומר לחיזוק לע"נ הטהורה, ואמנם הם דברים פשוטים אך בתקופת עקבתא דמשיחא חשוב לחזק היסודות.

ונתחזק בפרט ג' דברים (וכולם חדא מחתא וא"א להא בלא הא), א. לצעוד בדרכו אמונה ולשאוף באמת שלא יהיה בעולמינו חוץ מד"א של הלכה, ואין מקום בעולם כלל לדברים חוץ מתורה וירא"ש ומצוות. ב. להבין שבתורה שבכתב כלול הכל ומ"מ צריך לתורה שבע"פ לפרש כוונתיה והוא הנר המאיר לנו בעוה"ז, [רבינו בביאורו על ספר הבהיר מביא דברי התנא רבי רחומאי]. ג. להידבק בצדיקים ולציית להוראתם ולהעריך כראוי עמלי התורה, ובפרט חכמי הדור שמעשה בראשית משועבד לדבריהם, וכנגד מהחיצונים, בני אדם ההולכים אחר דעתם חוץ מדעת החכמים, [רש"י, עיין בביאור רבינו למס' תפילין] להתרחק מאד מהם ומדרכם.

גלות ומעלת עמלי התורה

ובמה יתחסד עם קונו וכו', (ספר הבהיר), ר"ל הלומד תורה לשמה עושה חסד עם הקב"ה ועוזר לו להנהיג את העולם ואלי"כ נענש לזרוזו שלמוד תורה לשמה (רבינו בביאורו בהיר בשחקים), עוד בספר הבהיר, וכתוב וכו', מבאר רבינו: ר"ל אור התורה הוא אור הגנוז, וגנוז ר"ל לצדיקים שומרי התורה והמצוות ומיחדים שמו תמיד אשרם ואשרי חלקם.

מצטט רבינו בביאורו השם אורחותיו (גמ' ב"ב י" ע"א) אלו תלמידי חכמים שמנדדין שינה מעיניהן בעוה"ז, והקב"ה משיבין מזיו שכינתו לעוה"ב.